

Jeg har nok forstået, at man vil have en mindre restriktiv administration af planloven og en kraftig åbning, hvad angår muligheder for tilbygning og hvad der i øvrigt kan ske i det åbne land. Det forstår jeg nok. Og dermed forstår jeg, at man løber fra det, som den daværende borgerlige miljøminister, Per Stig Møller, da loven blev vedtaget, sagde. Han sagde nemlig på det tidspunkt:

»I øvrigt er jeg glad for, at man nu ude i landdistrikterne kan opføre tilbygninger i ikke væsentligt omfang, som der står i loven, og det betyder naturligvis, at man ikke kan fordoble det bebyggede areal.«

Det var altså den daværende borgerlige regering, der lavede den lov, som vi nu snakker om. Og der blev åbnet muligheder for tilbygninger. Det var vi nogle der var skeptiske over for, men sådan er det. Og der blev så fra den regering givet et tilsagn om, at det skulle administreres forholdsvis restriktivt.

Det vil man nu have lempet yderligere, men så er det, at jeg leder efter, hvor grænserne er i det her. Lad os nu tage et af forslagene, som jeg synes har været det morsomste at læse – det er det med at foretage tilbygninger og større ombygninger til eksisterende virksomheder i det åbne land – når man så skal finde ud af beskrivelsen af det her, så står der:

»Forslagsstillerne ønsker med beslutningsforslaget ikke at give alle virksomheder i det åbne land fri mulighed for at foretage til- og ombygninger.«

O.k. det er vi jo da enige om. Så det næste:

»Det er alene hensigten at sikre, at iværksættere og mindre virksomheder ikke tvinges til at bremse produktionen eller lukke, når der kommer lidt medvind.«

Jamen de skal selvfølgelig ikke lukke. De skal sådan set flytte til et industriareal, når de når en vis størrelse. Mener Venstre og De Konservative også det? Det kan jeg så læse i den næste sætning, at det mener Venstre og De Konservative faktisk, for så står der:

»Når virksomheden skal udvide med mange tusinde kvadratmeter«. Men så må jeg spørge: Hvor mange tusinde kvadratmeter, eller er det først, når det virkelig er 1.000 m²? Ligger grænsen sådan, at Venstre og De Konservative mener, man må udvide med 1.000 m²? Først når det er mange tusinde kvadratmeter, så skal det – og så står det – »normalt være i et industriområde, at udvidelsen skal foregå.«

Taget for pålydende så står der her, at man må få lov til at udvide med 1.000 m² og somme tider med mere end 1.000 m². Det er jo overhovedet ikke små justeringer, sådan som hr. Hans Christian Schmidt står og siger her fra talerstolen, for så er det jo en ladeport af åbning.

Vi mener ikke, at der er grund til at ændre lovgivningen på det her punkt, men jeg vil så bare sige, at vi har heller ikke følt anledning til at gå særlig seriøst ind i det, for jeg synes faktisk ikke, at forslaget forarbejde er særlig seriøst.

Min sidste bemærkning går på de diskussioner, der har været om Naturklagenævnet og henvisningerne her. Jeg synes, det er o.k. at henvise til afgørelser i Naturklagenævnet, men når det har været debatteret, så vil jeg altså på mit partis vegne sige, at jeg synes, der er sket det i Naturklagenævnets praksis, at den er blevet mere politiseret, end godt er.

De, der sidder i Naturklagenævnet, skal jo sådan set varetage loven og ikke det, deres partier måtte have stemt til de enkelte lovforslag her i Folketinget. Og det synes jeg er en udvikling, vi har haft de senere år, som har været lidt dårlig. Jeg håber, det er kommet ind i lidt bedre udvikling, for ellers vil jeg da sige, at de overvejelser, jeg kunne have i den retning, ville være, at hvis det ikke bliver sådan, at den forbedring, som jeg mener jeg har kunnet set på det allersidste, ikke også fortsætter, er vi nødt til at ændre loven, sådan at aktive folketingsmedlemmer skal ud af Naturklagenævnet, og at det kun er f.eks. folk, der har været tidligere folketingsmedlemmer eller folk, der ikke sidder i Folketinget, der kan sidde i Naturklagenævnet. For der har altså været foretaget en sammenblanding af de roller. Og jeg mener også, at hr. Hans Christian Schmidt er en af de repræsentanter, der har været med til at gøre det, som jeg synes har været uheldigt.

(Kort bemærkning).

Hans Christian Schmidt (V):

Nu vil jeg ikke gå ind i en lang debat om Naturklagenævnet, men det er tankevækkende, så godt hr. Steen Gade er orienteret uden nogen sinde at være til stede – det må man jo sige. At han alligevel ved, hvordan sådan nogle møder foregår, er jo i sig selv udmærket.

Jeg vil bare spørge hr. Steen Gade: Skulle det virkelig forstås sådan, at det ikke i sig selv skulle være bedre, at de folketingsmedlemmer, der har vedtaget loven, som jo netop er dem,